

at presse sig på. Dér, hvor myndigheder og borgere møder hinanden, nemlig i kommunerne, er man gang på gang blevet konfronteret med konsekvenserne af politikken. Det er simpelt hen ikke muligt at få folk til at klare sig for halvdelen af, hvad en kontanthjælp, som ikke er noget fyrsteligt beløb, består af.

I bemærkningerne til lovforslaget er der fremhævet nogle regneeksempler på, hvad det i praksis vil sige at skulle klare sig for en halv ydelse. Og det er tydeligt, hvorfor kommunerne bliver nødt til at gøre undtagelser. Der er for mange familier, der skal integreres, simpelt hen ikke basis for at klare sig. Og når grundlaget for at klare sig ikke er der, så er det heller ikke muligt, uanset hvor motiverede folk ellers er for at ville deltage og gå i gang med integrationen, at få det overskud, der skal til til dagligdagen.

Jo, siger regeringen så. Men så har vi jo gjort noget, som SR-regeringen ikke gjorde, nemlig at gøre det muligt for folk at tjene noget ved siden af uden at blive trukket i starthjælpen eller i introduktionsydelsen. Det er jo korrekt. Så kunne man måske tro, at alle indvandrere faldt bort. Eller hvordan er det nu lige, det er?

For hvad er det, man oplever i kommunerne? Jo, det er, at folk, som bliver spredt rundt om i landet og bliver stavnsbundet til disse bosteder, ikke bare sådan lige kan få et arbejde, og hvis der er et i nabokommunen, så kræver det, at man får tilladelse til at flytte, eller at man kan rejse efter jobbene.

Men også her bliver den lave ydelse i sig selv en forhindring for integration. Regeringen har en dårlig sag efter vores opfattelse, men det er også klart, at regeringen ikke er meget for at erkende det. Hvis man imidlertid lyttede til de mennesker, som ved, hvordan virkeligheden fungerer ude i de praktiske liv, nemlig f.eks. socialrådgiverne og de kommunale politikere, inklusive mange Venstrepolitikere, der til daglig håndterer problemerne, så ville man formentlig stille sig noget anderledes.

Det tog et par år at få trukket Thorkild Simonsen til offerbænken og få ombragt den grimme ælling. Det vil det utvivlsomt også gøre med de forslag, der ligger her. Vi vil, selv om det vil tage den tid, støtte det af den simple grund, at ud over at det vil gøre noget ved den uretfærdighed, som er indeholdt i de her forslag, så vil det også gøre noget ved det største problem ved forslagene, nemlig at de ikke er fremmede for, men derimod er hæmmende for en integration.

Vi kan kort sagt støtte intentionen i begge forslag, og vi vil være med til at gøre dem til et udgangspunkt for en fortsat debat om emnet.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg lytter altid med stor interesse til hr. Søren Søndergaard, fordi han – vil jeg sige – som den eneste i sit parti virkelig er værd at høre på. Og han udkaster i dag begrebet: Regeringen har en dårlig sag – en dårlig sag. Må jeg sige: Regeringen har en fremragende sag, en nødvendig sag, en sag, der ikke kan understreges nok.

Måske kan man sige, at regeringen har gjort det lidt dårligt ved ikke klart at understrege, at dette naturligvis også er et led i udlændingepolitikken, hvor man forhindrer, at en bunke falske forhåbninger opstår rundt omkring i verden.

Jeg husker, da min kone var au pair i London i 1957-58. Hun oplevede, hvordan vestindere kom til London, fordi de hjemmefra vidste, at der lå guld på gaden. Og det har jo været lidt det samme, man har kunnet opleve vedrørende Danmark. At udlændinge troede, der lå guld på gaden.

Her er der en regering, der tager sit ansvar alvorligt og laver en lovgivning, der fortæller fremmede, at der ikke ligger guld på gaden. Og det er en god sag. Det er en sag, der først og fremmest tager vare på det, der naturligvis er regeringens opgave: at sørge for, at Danmark er et ordentligt land for danskerne.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Der har vi jo en af de store forskelle, som er mellem Dansk Folkeparti og Enhedslisten. Vi opfatter det som Folketingets og regeringens opgave at sørge for, at Danmark er et godt land for dem, der bor her. Det er vores udgangspunkt, men det er dér, vi har en forskel, og der er vi godt klar over at regeringen er meget mere enig med hr. Søren Krarup, end den er med Enhedslisten. Det forstår vi godt. Og det er jo, som det skal være.

Men jeg vil godt give den erkendelse, at det jo var forkert at snakke om en dårlig sag uden at sige: En dårlig sag i forhold til hvad? For jeg er da fuldstændig enig i, at hvis det, det handler om, er at give indvandrere og flygtninge så dårlige muligheder som muligt, så har man en god sag fra regeringens side. Når jeg siger, at regeringen har en dårlig sag, så er det i forhold til det, regeringen hævder er regeringens målsæt-